

Gud og kongen var nå venner. Bibelen viser oss disse profetiene slik at vi skal ha et rasjonelt grunnlag for å stole på Gud og dermed innlede et tillitsfullt vennskap oss imellom. Jesus forklarte denne begrunnelsen slik:

“Nå har jeg sagt dere dette _____ det skjer, for at dere skal _____ når det skjer” (Johannes 14,29).

Gjennom alle Bibelens profetier forsøker Gud å gi oss et solid grunnlag for å ha tillit til ham. Gjennom dem hvisker han: *“Du kan tro på meg!”* Ikke bare kjenner Gud alle, han ønsker at alle skal bli kjent med han. Når han snakket om Gud, sa Jesus «Og dette er det evige liv, at de kjenner deg» (Johannes 17,3). Det greske ordet brukt for å kjenne er *“ginōskō”*, et ord som beskriver den nære måten man kjenner en person man har et forhold til, og ikke bare ren kunnskap. Jesus ba videre om noe helt utrolig: *“... for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem”* (Johannes 17,26). Det evige livet, og frelsen, handler ikke bare om å unnsnippe døden, men å leve med en slik livskvalitet og glede som bare et personlig vennskap med Gud kan gi. Det er Guds ønske at vi skal bli kjent med han, og gjennom de sannhetene vi finner i Bibelen, er det så absolutt mulig.

EN SENTRAL SANNHET

For å studere Bibelen, trenger vi å kunne peile ut en retning og orientere oss i det bibelske landskapet. I løpet av denne studieserien vil vi gang på gang oppdage at den aller mest sentrale sannheten er at «Gud er kjærlighet» (1. Johannes 4,16). Guds kjærlighet danner altså grunnlaget for all annen sannhet. Sannhet er mer enn en samling korrekt informasjon; det er et sammensatt bilde som viser oss hvem Gud er. Sagt på en annen måte: i kjernen av Guds karakter finner vi kjærlighet, og da må all annen sannhet vi oppdager, være en følge av dette. Enhver læresetning må derfor vise oss et aspekt av Guds kjærlighet om den skal være sann. På samme måte kan vi forsikre oss om at enhver lære som motsier at Gud er kjærlighet, er per definisjon falsk. Det er dette vi vil bruke som utgangspunkt mens vi går igjennom denne studieserien. Med *“Gud er kjærlighet”* som et premiss har vi et solid grunnlag for å utlede all annen sannhet. Kompasset vårt er nå korrekt kalibrert, og vi har kontroll på landskapet vi navigerer i når vi vandrer gjennom Skriften.

SETT SAMMEN

Sannhet er ikke bare en samling abstrakte idéer eller data.
Sannhet er heller den konkretiserte åpenbaringen av hvem
Gud er som vi får oppleve gjennom Jesu personlighet.

Fra 1. Mosebok til Åpenbaringen er Bibelen et uttrykk for Guds karakter. Den gir oss en kikk inn i Guds eget hjerte og vi får se hvordan Gud tenker, føler og handler. Alle historiene, profetiene og læresetningene vi finner i Skriften, er invitasjoner til et personlig forhold mellom leseren og Gud. Denne invitasjonen har som utgangspunkt at Gud er verdt å kjenne, at han innbyr oss til å kjenne sin kjærlighet.

Hver dag mens du sysler med ditt, er opptatt med utdanning og karriere, materielle goder og spennende opplevelser. Allikevel vet du med deg selv at du ble skapt for noe mer. Noe som er fortreffelig og helt ekstraordinært. Dette «noe mer» er en tilknytning til din skaper. Det som betyr mest av alt, er å bli kjent med ham, og når du har dette som et overordnet mål, vil også resten ordne seg.

OPPLEV

Når jeg leser i Bibelen, ønsker jeg å høre
Guds stemme snakke til hjertet mitt.

Gud er et rasjonelt vesen og uttrykker sine tanker og følelser for oss for å kommunisere med oss. David uttrykte hva vi kan forvente oss når vi utforsker sannhetene i Skriften: «Jeg gleder meg over ditt ord lik en som vinner stort krigsbytte» (Salmene 119,162). Guds ord har en utrolig verdi! Den skatten vi finner i Guds ord, er den fantastiske opplevelsen det er å kjenne Gud personlig og å oppleve hans himmelske kjærlighet.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

1 Kjærlighetens logikk

utforsk • sett sammen • opplev

1 KJÆRLIGHETENS LOGIKK

UTFORSK

En åpenbar side ved kjærlighet er at den trenger kommunikasjon for å eksistere.

HVORFOR BIBELEN?

Å *elske og samtidig bli elsket* er et av de mest slitesterke og viktigste behov vi mennesker har. Selv om ingen forteller oss at vi er skapt for stabile forhold fylt med tillitt, kjenner vi det. Vårt indre lengter etter mellommenneskelig kontakt og tilhørighet. I Bibelen finner vi en enkel og klar grunn for dette. Sammenlign gjerne 1. Mosebok 1,27 og 1. Johannes 4,16 for å undersøke dette.

Som mennesker er vi skapt i Guds bilde og er designet for å gi og motta "_____". Dette er noe av det som gjør oss til det vi er.

En konsekvens av Guds selvoppofrende kjærlighet er at han ønsker kommunikasjon med sine skapninger. Denne kommunikasjonen er ekstremt viktig for et forhold mellom noen som er glade i hverandre. Vi kan forvente at en kjærlig Gud ønsker at hans skapninger skal kjenne ham, og det er akkurat en slik holdning vi finner i Jesus. Han var Gud selv som person og viste oss kjernen i kjærligheten:

"Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren _____ ikke hva herren hans gjør. Jeg kaller dere _____, for jeg har _____ dere alt jeg har hørt av min Far" (Johannes 15,15).

Her blir vi eksponert for noe av det utroligste én kan tenke seg: Den mektigste personligheten i universet, Gud selv, ønsker ikke å kontrollere oss, han vil heller være vår venn. Han vil snakke med oss og la oss bli kjent med han gjennom kommunikasjon. Derfor har Gud gitt oss en bok fylt med ord:

"Hver _____ er _____ av Gud ..." (2 Timoteus 3,16).

Her påstår Paulus at Bibelen er Guds måte å kommunisere med oss. Når det er sagt, er det allikevel viktig å ha i tankene at det Jesus sa er målet med denne kommunikasjonen er å skape vennskap mellom Gud og mennesker. Meningen med Bibelen er ikke at den skal overstyre tankene våre, og den krever ikke absolutt lydighet. Bibelen ønsker heller å vise oss Guds kjærlighet, samtidig som den vil være en kommunikasjonslinje mellom Gud og oss. Jesus sa dette om hva mennesker sier: «... For det hjertet er fullt av, det sier munnen» (Johannes 15, 45). Hvis denne sammenhengen også gjelder for Guds ord, bør Bibelen og Guds hjerte være fylt av det samme. Men hvordan kan vi være trygge på at Bibelen faktisk er alt den påstår å være?

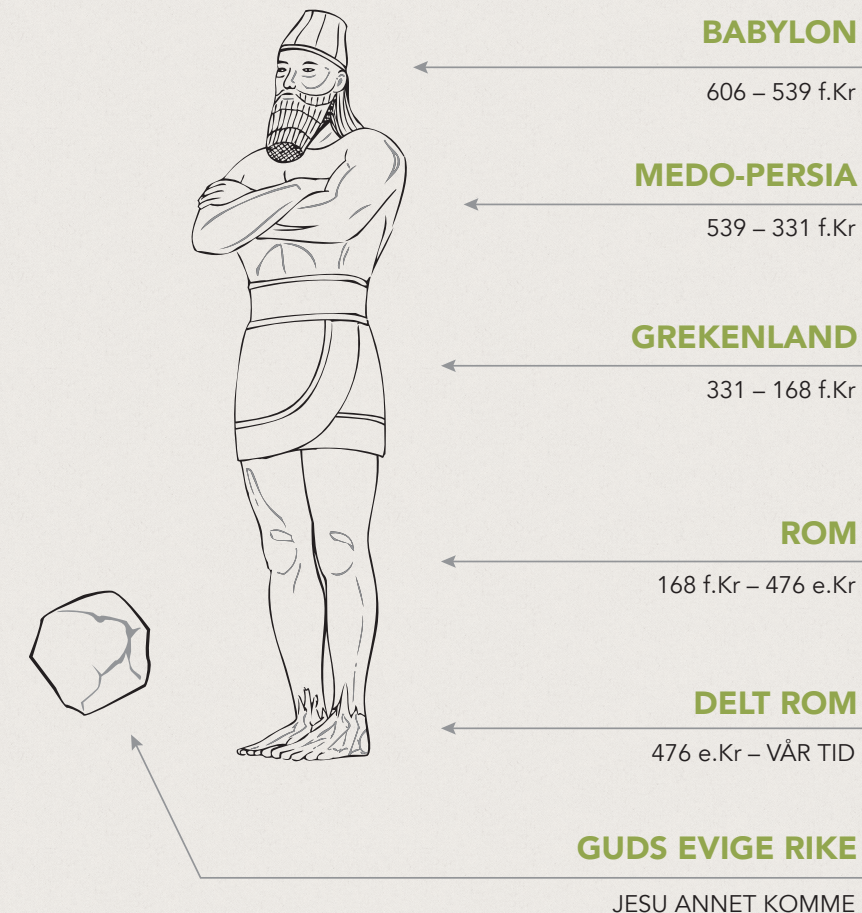
EN GUD SOM KJENNER OSS OG SOM VI KAN BLI KJENT MED

For en god stund siden levde en konge hvis eneste bekymring var seg selv. Ruset på sin egen makt og storhet brydde han seg lite om det som skjedde rundt seg. En dag viste Gud kongen hva som kom til å skje i løpet av en tidsperiode på over 2 500 år gjennom en drøm. I drømmen og tolkningen av den fikk kongen en økt selvinnsikt og ydmykhet. Denne fortellingen finner vi i Daniel 2-4.

I drømmen så kongen en statue lagd av forskjellige metaller og leire. Hodet av gull, armer og brystkasse av sølv, mage og lår av messing, ben av jern og føttene av en blanding av leire og jern. Mens kongen så på statuen, kom en stor stein og knuste statuen ved føttene og pulveriserte den. Steinen ble så til et stort fjell. Denne drømmen fikk kongen mens profeten Daniel var fange i Babylon og han kunne derfor tolke drømmen for kongen.

Les og deretter diskuter hvordan Daniel tydet drømmen. Dette står i Daniel 2,36-45.

Denne profetien og dens tolkning ble skrevet rundt 600 år før Jesu tid. Den forutsa at fire etterfølgende riker skulle reise seg for deretter å falle, og hvordan det moderne Europa skulle oppstå. Å kunne beskrive fremtidig historie på en så korrekt måte, er håndfast bevis for at Bibelen kommer fra noe overnaturlig, nemlig Gud. Historien viser at akkurat det som drømmen forutsa, var det som faktisk skjedde. Etter Babylon kom Medo-Persia som igjen ble etterfulgt av det greske riket. Romerne tok så over, men ble til slutt delt opp i ti store kongeriker i Vest Europa. At alle de fem første delene av profetien gikk i oppfyllelse, forsikrer oss om at også den siste delen vil bli en del av historien: «Men i disse kongenes dager skal himmelens Gud opprette et rike som aldri i evighet skal gå til grunne og ikke bli overgitt til noe annet folk ...» (Daniel 2,44).

Profetien lar oss møte en Gud som kjenner fremtiden og dermed også kjenner oss. Han vet om alt vi har gjort og alt vi noen gang kommer til å gjøre. Han kjenner alle våre svakheter, nederlag og all skyldfølelse som henger over oss. Men på tross av at han kjenner oss og våre mangler, utøser han sin kjærlighet og ønsker at det skal være vennskap mellom ham selv og oss. Men Gud ønsker ikke å være en kompis som bare ser på og støtter oss i våre destruktive handlinger, men en ekte venn som vil utfordre vår egoisme. Det var i møte med en slik Gud at Nebukadnesars hjerte ble radikalt forandret:

"... Jeg, Nebukadnesar, _____, _____ og _____ nå himmelens konge. For alle hans gjerninger er _____ og hans veier _____. Han kan bøye dem som er hovmodige i sin ferd" Daniel (4,37).